

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 75/15

Luksemburg, 1 lipca 2015 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-347/14
New Media Online GmbH

W ocenie rzecznika generalnego Macieja Szpunara strona internetowa gazety codziennej zawierająca materiały audiowizualne nie stanowi audiowizualnej usługi medialnej w rozumieniu prawa Unii

Ewentualne trudności, wynikające z konieczności dokonywania przez krajowe organy regulacyjne oceny charakteru istniejących na rynku usług, nie mogą uzasadniać objęcia zakresem dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w praktyce wszelkich treści audiowizualnych obecnych w internecie

Dyrektywa 2010/13¹ stanowi w szczególności, że audiowizualną usługą medialną jest usługa, za którą odpowiedzialność redakcyjną ponosi dostawca usług medialnych i której podstawowym celem jest dostarczanie ogółowi odbiorców – poprzez sieci łączności elektronicznej – audycji w celach informacyjnych, rozrywkowych lub edukacyjnych. Taka audiowizualna usługa medialna jest przekazem telewizyjnym albo nielinearną audiowizualną usługą medialną (usługą na żądanie).

New Media Online GmbH, spółka prawa austriackiego (zwana dalej „spółką New Media Online”), prowadzi stronę internetową gazety Tiroler Tageszeitung pod nazwą Tiroler Tageszeitung Online. Na stronie tej, obok innych treści, znajduje się oddzielna zakładka zatytułowana „Wideo”, obejmująca, w czasie gdy miały miejsce okoliczności faktyczne, katalog około 300 materiałów audiowizualnych. Materiały te, o długości od kilkudziesięciu sekund do kilku minut, były w mniejszym lub większym stopniu powiązane z tematyką pozostałej zawartości strony internetowej i pochodziły z różnych źródeł (materiały własne, materiały wyprodukowane przez lokalną telewizję, dostarczone przez użytkowników strony itd.).

W 2012 r. Kommunikationsbehörde Austria (austriacki organ regulacyjny) uznał zakładkę „Wideo” na stronie internetowej Tiroler Tageszeitung Online za audiowizualną usługę medialną na żądanie, objętą obowiązkiem zgłoszenia. Spółka New Media Online wniosła skargę na tę decyzję. Verwaltungsgerichtshof (naczelny sąd administracyjny), rozpoznający odwołanie od orzeczenia oddalającego skargę, skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytania prejudycjalne w przedmiocie wykładni niektórych kryteriów pozwalających uznać usługę za audiowizualną usługę medialną w rozumieniu dyrektywy 2010/13.

W przedłożonej dzisiaj opinii rzecznik generalny Maciej Szpunar zauważył na wstępie, że podstawowym celem audiowizualnej usługi medialnej jest dostarczanie audycji, czyli elementów tradycyjnego programu telewizyjnego, z tym że w przypadku usługi nielinearnej audycje te nie są dostarczane w określonym czasie, lecz na żądanie użytkownika. Ponadto prawodawca Unii wyraźnie – choć w sposób anachroniczny z punktu widzenia dzisiejszego stopnia rozwoju technologii internetowej – wskazał w motywach dyrektywy, że nie zamierzał objąć zakresem jej stosowania internetowych portali informacyjnych.

Portal internetowy tego rodzaju, jak strona internetowa Tiroler Tageszeitung Online, nie spełnia zatem warunków nakazujących uznać go za audiowizualną usługę medialną w rozumieniu dyrektywy. Po pierwsze bowiem, pojawienie się multimedialnych portali internetowych,

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (Dz.U. L 95, s. 1.).

zawierających, obok treści pisanych i fotografii, materiały audio i audiowizualne, nie jest skutkiem technologicznego rozwoju telewizji, lecz całkiem nowym zjawiskiem, związanym przede wszystkim ze wzrostem przepustowości sieci telekomunikacyjnych. Po drugie, multimedialny charakter portali takich jak strona internetowa Tiroler Tageszeitung Online nie pozwala analizować zamieszczonych tam treści audiowizualnych w oderwaniu od reszty portalu, nawet jeżeli owe materiały audiowizualne są zgromadzone w osobnym dziale portalu. Istotą usługi multimedialnej jest bowiem połączenie różnych form przekazu – słowa, obrazu i dźwięku – a konkretna architektura portalu stanowi jedynie drugorzędny aspekt techniczny. Po trzecie wreszcie, taki multimedialny portal internetowy jest obecną postacią tego, co jeszcze w okresie prac nad dyrektywą o usługach audiowizualnych prawodawca mógł określić jako „elektroniczna wersja gazet lub czasopism”.

Wobec powyższego, rzecznik generalny stanął na stanowisku, że strona internetowa gazety codziennej zawierająca materiały audiowizualne, ani żadna część tej strony internetowej, nie stanowi audiowizualnej usługi medialnej w rozumieniu wspomnianej dyrektywy.

Rzecznik generalny zaznaczył ponadto, że nie podziela obaw, iż taka wykładnia dyrektywy pozwoli podmiotom rzeczywiście świadczącym audiowizualne usługi medialne podszywać się pod multimedialne portale informacyjne i obchodzić w ten sposób obowiązujące w tej dziedzinie prawodawstwo. Oczywiście, stosowanie przepisów wydanych na podstawie dyrektywy 2010/13 przez krajowe organy regulacyjne państw członkowskich wymaga dokonywania oceny charakteru istniejących na rynku usług w celu ich zakwalifikowania, lub nie, jako audiowizualne usługi medialne w rozumieniu dyrektywy. Ewentualne, wynikające stąd trudności nie mogą jednak uzasadniać takiej wykładni dyrektywy, że obejmie ona w praktyce wszelkie treści audiowizualne obecne w internecie, wykraczając tym samym poza zakres uregulowania zamierzony przez prawodawcę.

Okoliczność, że w teorii trudno stworzyć abstrakcyjną definicję audiowizualnej usługi medialnej nie oznacza, zdaniem rzecznika generalnego, iż w praktyce nie będzie łatwo takiej usługi zdefiniować. Zdecydowana większość tego rodzaju usług sprowadza się bowiem do oferowania na stronach internetowych filmów pełnometrażowych, seriali telewizyjnych, transmisji sportowych itp. Jest to zatem ten rodzaj przekazu, który łatwo zakwalifikować jako typowo telewizyjny. Wątpliwości należy natomiast rozstrzygać, zgodnie z celem dyrektywy, na rzecz jej niestosowania w odniesieniu do multimedialnych stron internetowych. Za audiowizualne usługi medialne powinny być więc uznawane tylko te strony internetowe, które niewątpliwie spełniają wszystkie kryteria takiej usługi.

Nie oznacza to natomiast, że treści zamieszczone w internecie, także treści audiowizualne, nie mogą lub nie powinny w ogóle podlegać uregulowaniom prawnym, w tym przepisom prawa Unii, w odniesieniu do takich kwestii jak ochrona małoletnich i porządku publicznego, reklama czy zasady transmisji ważnych wydarzeń. Powinny to być jednak przepisy dostosowane do specyfiki internetu, w szczególności do jego multimedialnego charakteru.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793